

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

**T/10220. számú
törvényjavaslat**

**a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló
szerződés kihirdetéséről**

Előadó:

**Martonyi János
külügyminiszter**

Budapest, 2013. március

2013. évi ... törvény

a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés kihirdetéséről

[A gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés Magyarország vonatkozásában 2013. január 1-jén lépett nemzetközi jogilag hatályba.]

1. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, Írország, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Magyarország, Málta, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság, Svéd Királyság között a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés (a továbbiakban: Szerződés) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

Az Országgyűlés a Szerződést e törvénnyel kihirdeti.

3. §

A Szerződés hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„SZERZŐDÉS A GAZDASÁGI ÉS MONETÁRIS UNIÓBELI
STABILITÁSRÓL, KOORDINÁCIÓRÓL ÉS KORMÁNYZÁSRÓL
A BELGA KIRÁLYSÁG, A BOLGÁR KÖZTÁRSASÁG, A DÁN KIRÁLYSÁG, A
NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG, AZ ÉSZT KÖZTÁRSASÁG,
ÍRORSZÁG, A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG, A SPANYOL KIRÁLYSÁG,
A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG, AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG,
A CIPRUSI KÖZTÁRSASÁG, A LETT KÖZTÁRSASÁG,
A LITVÁN KÖZTÁRSASÁG, A LUXEMBURGI NAGYHERCEGSÉG,
MAGYARORSZÁG, MÁLTA, A HOLLAND KIRÁLYSÁG,
AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG, A LENGYEL KÖZTÁRSASÁG, A PORTUGÁL
KÖZTÁRSASÁG, ROMÁNIA, A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG, A SZLOVÁK
KÖZTÁRSASÁG, A FINN KÖZTÁRSASÁG ÉS A SVÉD KIRÁLYSÁG KÖZÖTT

A BELGA KIRÁLYSÁG, A BOLGÁR KÖZTÁRSASÁG, A DÁN KIRÁLYSÁG, A
NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG, AZ ÉSZT KÖZTÁRSASÁG,
ÍRORSZÁG, A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG, A SPANYOL KIRÁLYSÁG, A FRANCIA
KÖZTÁRSASÁG, AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG, A CIPRUSI KÖZTÁRSASÁG, A LETT
KÖZTÁRSASÁG, A LITVÁN KÖZTÁRSASÁG, A LUXEMBURGI NAGYHERCEGSÉG,
MAGYARORSZÁG, MÁLTA, A HOLLAND KIRÁLYSÁG, AZ OSZTRÁK
KÖZTÁRSASÁG, A LENGYEL KÖZTÁRSASÁG, A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG,

ROMÁNIA, A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG, A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁG, A FINN KÖZTÁRSASÁG ÉS A SVÉD KIRÁLYSÁG,

a továbbiakban: a szerződő felek;

TUDATÁBAN annak, hogy az Európai Unió tagállamaiként kötelességük, hogy gazdaságpolitikájukat közös érdekű ügynek tekintsék,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy megteremtsék a fokozottabb gazdasági növekedés feltételeit az Európai Unióban, és e célból az euroövezetben egyre szorosabb gazdaságpolitikai koordinációt alakítsanak ki,

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy az euroövezet egésze stabilitásának megőrzése érdekében alapvető fontosságú, hogy a kormányok biztosítsák államháztartásuk stabilitását és fenntarthatóságát, továbbá megakadályozzák az államháztartási hiány túlzott mértékének kialakulását, ami konkrét szabályok bevezetését teszi szükségessé, ideértve a „kölségvetési egyensúlyi szabályt” és az automatikus korrekciós mechanizmust,

TUDATÁBAN annak, hogy biztosítaniuk kell, hogy államháztartási hiányuk ne haladja meg a piaci áron számított bruttó hazai termékük 3 %-át, és hogy államadósságuk ne haladja meg a piaci áron számított bruttó hazai termékük 60 %-át, vagy megfelelő mértékben közelítsen ahhoz,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy a szerződő feleknek mint az Európai Unió tagállamainak tartózkodniuk kell minden olyan intézkedéstől, amely veszélyeztetheti az Unió gazdasági unióra vonatkozó célkitűzéseinek megvalósítását, így különösen az államháztartási számlákon kívüli adósságfelhalmozás gyakorlatától,

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy az euroövezeti tagállamok állam-, illetve kormányfői 2011. december 9-én megállapodtak a gazdasági és monetáris unió megerősített struktúrájáról, amely az Európai Unió alapját képező szerződéseken alapszik, és elősegíti az Európai Unió működéséről szóló szerződés 121., 126. és 136. cikke alapján hozott intézkedések végrehajtását,

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy az euroövezeti tagállamok és az Európai Unió más tagállamai állam-, illetve kormányfőinek célja, hogy e szerződés rendelkezéseit a lehető leghamarabb belefoglalják az Európai Unió alapját képező szerződésekbe,

ÜDVÖZÖLVE az Európai Bizottságnak az Európai Unió alapját képező szerződések keretében 2011. november 23-án az euroövezet számára tett, a pénzügyi stabilitásuk tekintetében súlyos nehézségekkel küzdő vagy ilyen nehézségek által fenyegetett tagállamok gazdasági és költségvetési felügyeletének megerősítéséről, továbbá az előzetes költségvetési tervek nyomon követésére és értékelésére, valamint az euroövezeti tagállamok túlzott hiánya megszüntetésének biztosítására vonatkozó közös rendelkezésekről szóló jogalkotási javaslatát, és NYUGTÁZVA az Európai Bizottság azon szándékát, mely szerint különösen az állampapír-kibocsátási tervek előzetes bejelentésére, a túlzotthiány-eljárás alatt álló tagállamokban a végrehajtandó strukturális reformokat részletesen meghatározó gazdasági partnerségi programokra, valamint a tagállamokban a tervbe vett fő gazdaságpolitikai reformok koordinációjára vonatkozóan további jogalkotási javaslatokat kíván az euroövezet számára előterjeszteni,

KIFEJEZVE készségüket azoknak a javaslatoknak a támogatására, amelyeket az Európai Bizottság – azon tagállamok vonatkozásában, amelyek pénzneme az euro – esetlegesen előterjeszhet azzal a céllal, hogy az e szerződésben megállapított korlátokkal összhangban lévő új középtávú célkitűzések bevezetésével tovább erősítse a Stabilitási és Növekedési Paktumot,

NYUGTÁZVA, hogy az e szerződésben rögzített költségvetési kötelezettségvállalások felülvizsgálata és nyomon követése során az Európai Bizottság az Európai Unió működéséről szóló szerződésben, különösen annak 121., 126. és 136. cikkében foglalt hatáskörén belül fog eljárni,

MEGÁLLAPÍTVA különösen azt, hogy az e szerződés 3. cikkében rögzített „költségvetési egyensúlyi szabály” alkalmazása tekintetében az említett nyomon követés adott esetben minden egyes szerződő fél számára külön országspecifikus középtávú célkitűzések és konvergencia-menetrend meghatározása révén fog megvalósulni,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy a középtávú célkitűzéseket a Stabilitási és Növekedési Paktum céljaival összhangban rendszeresen aktualizálni kell egy olyan, közösen elfogadott módszer alapján, amelynek paraméterei szintén rendszeres felülvizsgálat tárgyát képezik és megfelelően tükrözik az explicit és implicit kötelezettségek kockázatát az államháztartásra,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy az európai uniós jogban előírt rendelkezésekkel, különösen a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, a 2011. november 16-i 1175/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendelettel (a továbbiakban: felülvizsgált Stabilitási és Növekedési Paktum) összhangban a középtávú célkitűzés elérése tekintetében elért eredményeket a strukturális egyenleget alapul vevő átfogó értékelés keretében kell felmérni, amelynek részét képezi a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásától megtisztított kiadások elemzése is,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy a szerződő felek által bevezetendő korrekciós mechanizmusnak azt a célt kell szolgálnia, hogy korrigálni lehessen a középtávú célkitűzéstől vagy a korrekciós pályától való eltérést, ideértve ennek az államadósság alakulására gyakorolt kumulált hatását is,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 273. cikkével összhangban a szerződő feleknek a „költségvetési egyensúlyi szabály” kötelező erejű, állandó jellegű, lehetőség szerint alkotmányos rendelkezések útján a nemzeti jogrendjükbe történő átültetésére vonatkozó kötelezettsége teljesítése tárgyában az Európai Unió Bíróságának hatáskörrel kell rendelkeznie,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 260. cikke feljogosítja az Európai Unió Bíróságát arra, hogy átalányösszeg vagy kényszerítő bírság fizetésére kötelezze az Európai Unió azon tagállamát, amely nem tett eleget valamely ítéletének, és EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Európai Bizottság kritériumokat állapított meg az említett cikk értelmében kiszabandó átalányösszeg vagy kényszerítő bírság meghatározására vonatkozóan,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy meg kell könnyíteni az Európai Unió túlzotthiány-eljárása szerinti intézkedések elfogadását azon tagállamok tekintetében, amelyek pénzneme az euro és amelyek esetében az államháztartási hiánynak a bruttó hazai termékhez viszonyított tervezett vagy tényleges aránya meghaladja a 3 %-ot, egyúttal határozottan meg kell erősíteni az említett eljárás alapjául szolgáló célkitűzést, vagyis azt, hogy a tagállamokat ösztönözni és – szükség esetén – kötelezni kell az esetlegesen megállapított hiány csökkentésére,

EMLÉKEZTETVE arra a kötelezettségre, hogy azoknak a szerződő feleknek, amelyek államadóssága meghaladja a 60 %-os referenciaértéket, azt főszabály szerint évente átlagosan egyhuszad résszel kell csökkenteniük,

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy e szerződés végrehajtásakor tiszteletben kell tartani a szociális partnereknek az egyes szerződő felek jogában, illetve nemzeti berendezkedésében elismert sajátos szerepét,

HANGSÚLYOZVA, hogy e szerződés egyetlen rendelkezése sem értelmezhető azon gazdaságpolitikai feltételek bármilyen módon történő módosításaként, amelyek mellett valamely szerződő fél pénzügyi segítségnyújtásban részesült az Európai Unió, annak tagállamai vagy a Nemzetközi Valutaalap részvételével létrejött stabilizációs program keretében,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy a gazdasági és monetáris unió megfelelő működése megkívánja a szerződő felek együttműködését egy olyan gazdaságpolitika kialakításában, amelynek megfelelően – a gazdaságpolitikák összehangolásának az Európai Unió alapját képező szerződésekben meghatározott mechanizmusaira építve – minden olyan területen megteszik a szükséges lépéseket és intézkedéseket, amelyek elengedhetetlenek az euroövezet megfelelő működéséhez,

NYUGTÁZVA különösen a szerződő felek arra irányuló kívánságát, hogy a belső piac hátrányos befolyásolása nélkül aktívabban vegyék igénybe az Európai Unióról szóló szerződés 20. cikkében és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 326–334. cikkében meghatározott megerősített együttműködés eszközét, valamint hogy teljes körűen használják az Európai Unió működéséről szóló szerződés 136. cikke szerinti, azon tagállamokra vonatkozó intézkedéseket, amelyek pénzneme az euro, és azt az eljárást, amely a legjobb gyakorlatok megállapítása céljából lehetővé teszi azon szerződő felek számára, amelyek pénzneme az euro, hogy az általuk tervezett jelentős gazdaságpolitikai reformokat előzetesen megvitassák és koordinálják,

EMLÉKEZTETVE az euroövezeti tagállamok állam-, illetve kormányfőinek 2011. október 26-i megállapodására az euroövezet kormányzásának javításáról, amely többek között kiterjed arra, hogy évente legalább két euroövezeti csúcstalálkozót kell tartani, amelyet – kivéve, ha azt rendkívüli körülmények indokolják – közvetlenül az Európai Tanács ülését vagy valamennyi, az e szerződést megerősítő szerződő fél részvételével tartott ülést követő időpontra kell összehívni,

EMLÉKEZTETVE továbbá az euroövezet versenyképességének előmozdításához elengedhetetlenül fontos kérdéseket azonosító Euro Plusz Paktumra, amelyet az euroövezeti tagállamoknak és az Európai Unió más tagállamainak állam-, illetve kormányfői 2011. március 25-én hagytak jóvá,

HANGSÚLYOZVA az európai stabilitási mechanizmus létrehozásáról szóló szerződésnek mint a gazdasági és monetáris unió erősítésére szolgáló globális stratégia egyik elemének fontosságát, és RÁMUTATVA, hogy az európai stabilitási mechanizmus új programjainak keretében igénybe vehető pénzügyi segítségnyújtásnak 2013. március 1-jétől feltétele, hogy az érintett szerződő fél megerősítse e szerződést, és hogy az e szerződés 3. cikkének (2) bekezdésében említett átültetési időszak lejártával megfelelően az említett cikk követelményeinek,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy a Belga Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Északi Köztársaság, Írország, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Málta, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és a Finn Köztársaság olyan szerződő felek, amelyek pénzneme az euro, és hogy ilyen minőségükben a megerősítő okiratuk letétbe helyezését követő hónap első napjától e szerződés rájuk nézve kötelező, amennyiben a szerződés abban az időpontban hatályos;

MEGÁLLAPÍTVA AZT IS, hogy a Bolgár Köztársaság, a Dán Királyság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, Magyarország, a Lengyel Köztársaság, Románia és a Svéd Királyság olyan szerződő felek, amelyek az Európai Unió tagállamaiként e szerződés aláírásának napján a közös pénznemben való részvétel tekintetében eltérésre vagy mentességre jogosultak, és így rájuk nézve ezen eltérés vagy mentesség megszűnéséig csak az e szerződés III. és a IV. címének azon rendelkezései lehetnek kötelezők, amelyek tekintetében a megerősítő okiratuk letétbe helyezésekor vagy egy későbbi időpontban olyan nyilatkozatot tesznek, hogy azokat magukra nézve kötelezőnek kívánják elismerni,

MEGÁLLAPODTAK az alábbi rendelkezésekről:

I. CÍM

CÉL ÉS HATÁLY

1. CIKK

(1) E szerződéssel a szerződő felek az Európai Unió tagállamaiként megállapodnak abban, hogy egy költségvetési paktum révén a költségvetési fegyelem előmozdítását célzó szabályrendszer elfogadásával megerősítik a gazdasági és monetáris unió gazdasági pillérét, megerősítik gazdaságpolitikájuk koordinációját és javítják az euroövezet kormányzását, ezáltal támogatják az Európai Unió fenntartható növekedésre, foglalkoztatásra, versenyképességre és társadalmi kohézióra vonatkozó célkitűzéseinek megvalósítását.

(2) E szerződést teljes körűen alkalmazni kell azokra a szerződő felekre, amelyek pénzneme az euro. A többi szerződő félre e szerződést a 14. cikkben rögzített mértékben és feltételeknek megfelelően kell alkalmazni.

II. CÍM

AZ UNIÓ JOGÁVAL VALÓ ÖSSZHANG ÉS KAPCSOLAT AZ UNIÓS JOGGAL

2. CIKK

(1) Ezt a szerződést a szerződő felek az Európai Unió alapját képező szerződésekkel, illetve különösen az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdésével, továbbá az Európai Unió jogával összhangban alkalmazzák és értelmezik, ideértve az eljárásjogot is, amennyiben másodlagos jogi aktus elfogadása szükséges.

(2) E szerződés annyiban alkalmazandó, amennyiben összeegyeztethető az Európai Unió alapját képező szerződésekkel és az Európai Unió jogával. A szerződés nem sértheti az Unió hatáskörét a gazdasági unió terén.

III. CÍM

KÖLTSÉGVETÉSI PAKTUM

3. CIKK

(1) A szerződő felek – az európai uniós jog alapján fennálló kötelezettségeik mellett és azok sérelme nélkül – az e bekezdésben rögzített szabályokat alkalmazzák:

- a) a szerződő fél államháztartási egyenlegének egyensúlyban kell lennie vagy többletet kell mutatnia;
- b) az a) pontban foglalt szabályt betartottnak kell tekinteni, ha az államháztartás éves strukturális egyenlege megfelel a felülvizsgált Stabilitási és Növekedési Paktumban meghatározott országspecifikus középtávú célkitűzésnek, ugyanakkor a strukturális hiány alsó határa a piaci áron számított bruttó hazai termék 0,5 %-a. A szerződő felek biztosítják a saját középtávú célkitűzésükhöz való gyors közelítést. A közelítésre rendelkezésre álló időre az országspecifikus fenntarthatósági kockázatokat mérlegelve az Európai Bizottság tesz javaslatot. A középtávú célkitűzés elérése tekintetében elért eredményeket és a célkitűzés betartását a felülvizsgált Stabilitási és Növekedési Paktummal összhangban a strukturális egyenleget alapul vevő átfogó értékelés keretében kell felmérni, amelynek részét képezi a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásától megtisztított kiadások elemzése is;
- c) a szerződő felek kizárólag a (3) bekezdés b) pontjában meghatározott rendkívüli körülmények esetén, átmeneti jelleggel térhetnek el a rájuk vonatkozó középtávú célkitűzésüktől, illetve az ahhoz vezető korrekciós pályától;
- d) amennyiben az államadósság piaci áron számított bruttó hazai termékhez viszonyított aránya jelentősen alacsonyabb, mint 60 %, és az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságával kapcsolatos kockázatok alacsonyak, a középtávú célkitűzés b) pont szerinti, alsó határa a piaci áron számított bruttó hazai termék legfeljebb 1,0 %-át kitevő strukturális hiányt is elérheti;
- e) a középtávú célkitűzéstől vagy az ahhoz vezető korrekciós pályától való jelentős észlelt eltérés esetén automatikusan életbe lép egy korrekciós mechanizmus. A mechanizmusnak köteleznie kell az érintett szerződő felet, hogy az eltérés korrekciója érdekében meghatározott időn keresztül intézkedéseket tegyen.

(2) Az (1) bekezdésben rögzített szabályok a szerződő felek nemzeti jogában e szerződés hatálybalépése után legkésőbb egy évvel hatályba lépnek kötelező erejű, állandó jellegű, lehetőség szerint alkotmányos vagy olyan más rendelkezések formájában, amelyeknek a nemzeti költségvetési folyamatban való maradéktalan betartása és teljesítése egyéb módon garantált. A szerződő felek az Európai Bizottság által javasolt, különösen a – rendkívüli körülményekre esetére vonatkozóan is bevezetendő – korrekciós intézkedés jellegét, nagyságrendjét és időkeretét, valamint a szabályok betartásának nemzeti szintű felügyeletéért felelős intézmények szerepét és függetlenségét érintő közös elvek alapján nemzeti szinten hozzák létre az (1) bekezdés e) pontjában említett korrekciós mechanizmust. Az ilyen mechanizmus teljes mértékben tiszteletben tartja a nemzeti parlamentek előjogait.

(3) E cikk alkalmazásában az európai uniós szerződésekhez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló (12.) jegyzőkönyv 2. cikkében foglalt meghatározásokat kell alkalmazni.

E cikk alkalmazásában a következő fogalom meghatározásokat is alkalmazni kell:

- a) „az államháztartás éves strukturális egyenlege”: az egyszeri és átmeneti intézkedések hatásától megtisztított, ciklikusan kiigazított éves egyenleg;
- b) „rendkívüli körülmények”: az érintett szerződő fél által nem befolyásolható, kivételes esemény, amely jelentős hatást gyakorol az államháztartás pénzügyi helyzetére, vagy a felülvizsgált Stabilitási és Növekedési Paktumban meghatározott súlyos gazdasági visszaesés időszaka, feltéve, hogy a szerződő fél átmeneti eltérése nem veszélyezteti a középtávú költségvetési fenntarthatóságot.

4. CIKK

Amennyiben valamely szerződő fél államadosságának a bruttó hazai termékhez viszonyított aránya meghaladja az európai uniós szerződésekhez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló (12.) jegyzőkönyv 1. cikkében rögzített 60 %-os referenciaértéket, azt a szerződő fél főszabály szerint évente átlagosan egyhuszad résszel csökkenti, a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló, a 2011. november 8-i 1177/2011/EU tanácsi rendelettel módosított 1997. július 7-i 1467/97/EK tanácsi rendelet 2. cikkében előírtak szerint. A túlzott hiánynak az adósságkritérium megsértéséből adódó fennállásának megállapítására az Európai Unió működéséről szóló szerződés 126. cikkében meghatározott eljárással összhangban kerül sor.

5. CIKK

(1) Az a szerződő fél, amely az Európai Unió alapját képező szerződések szerinti túlzotthiány-eljárás alatt áll, költségvetési és gazdasági partnerségi programot léptet életbe, amely részletes leírást ad a túlzott hiánya hatékony és tartós kiigazításához bevezetendő és végrehajtandó strukturális reformokról. E programok tartalmát és formáját az Európai Unió jogában kell meghatározni. A programoknak az Európai Unió Tanácsához és az Európai Bizottsághoz jóváhagyásra történő benyújtására és nyomon követésére a Stabilitási és Növekedési Paktum alapján már létező felügyeleti eljárások keretében kerül sor.

(2) A költségvetési és gazdasági partnerségi program és az azzal összhangban álló éves költségvetési tervek végrehajtását az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság követi nyomon.

6. CIKK

Nemzeti állampapír-kibocsátásuk tervezésének jobb koordinációja érdekében a szerződő felek előzetesen bejelentik az Európai Unió Tanácsának és az Európai Bizottságnak állampapír-kibocsátási terveiket.

7. CIKK

Azok a szerződő felek, amelyek pénzneme az euro – az Európai Unió alapját képező szerződések eljárási követelményeinek teljes körű tiszteletben tartása mellett – vállalják, hogy támogatják az Európai Bizottság javaslatait és ajánlásait, amennyiben a túlzott hiány esetén követendő eljárás keretében valamely olyan európai uniós tagállamról, amelynek pénzneme az euro, az Európai Bizottság úgy ítéli meg, hogy az megsértette a hiánykritériumot. Ez a kötelezettség nem áll fenn, ha azok a szerződő felek, amelyek pénzneme az euro, megállapítják, hogy az Európai Unió alapját képező szerződések vonatkozó rendelkezéseinek értelemszerű alkalmazásával – az érintett szerződő fél álláspontját figyelmen kívül hagyva – meghatározott minősített többségük ellenzi a javasolt vagy ajánlott határozatot.

8. CIKK

(1) Az Európai Bizottság felkérést kap arra, hogy kellő időben nyújtson be jelentést a szerződő feleknek az általuk a 3. cikk (2) bekezdésének megfelelően elfogadott rendelkezésekről. Ha az Európai Bizottság, miután az érintett szerződő félnek lehetőséget adott észrevételei megtételére, jelentésében úgy ítéli meg, hogy a szerződő fél nem teljesítette a 3. cikk (2) bekezdésének rendelkezéseit, egy vagy több szerződő fél az Európai Unió Bíróságához fordul. Ha valamely szerződő fél a Bizottság jelentésétől függetlenül úgy véli, hogy egy másik szerződő fél nem teljesítette a 3. cikk (2) bekezdésében foglaltakat, szintén a Bírósághoz fordulhat. A Bíróság ítélete mindkét esetben kötelező az eljárásban részt vevő felekre nézve, akik a Bíróság által megállapított határidőn belül kötelesek megtenni az ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

(2) Ha valamely szerződő fél saját vagy az Európai Bizottság értékelése alapján úgy véli, hogy egy másik szerződő fél nem tette meg a Bíróság (1) bekezdésben említett ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, a Bírósághoz fordulhat, és kérheti az Európai Bizottság által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 260. cikke keretében meghatározott kritériumok szerinti pénzügyi szankció kiszabását. Ha a Bíróság megállapítja, hogy az érintett szerződő fél nem tett eleget az ítéletében foglaltaknak, e szerződő felet az adott körülményeknek megfelelő átalányösszeg vagy kényszerítő bírság fizetésére kötelezheti, amely nem haladhatja meg az érintett szerződő fél bruttó hazai termékének 0,1 %-át. Az azon szerződő felekre kiszabott összegeket, amelyek pénzneme az euro, az európai stabilitási mechanizmus javára kell befizetni. Egyéb esetben a befizetést az Európai Unió általános költségvetése javára kell teljesíteni.

(3) E cikk az Európai Unió működéséről szóló szerződés 273. cikke értelmében a szerződő felek közötti külön megállapodásnak minősül.

IV. CÍM

GAZDASÁGPOLITIKAI KOORDINÁCIÓ ÉS KONVERGENCIA

9. CIKK

A szerződő felek vállalják, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződésben előírt gazdaságpolitikai koordinációra építve közösen olyan gazdaságpolitika kialakítására törekednek, amely a konvergencia és a versenyképesség fokozása révén elősegíti a gazdasági és monetáris unió megfelelő működését és a gazdasági növekedést. E célból a szerződő felek minden, az euroövezet megfelelő működéséhez elengedhetetlen területen megteszik a szükséges lépéseket és intézkedéseket a versenyképesség előmozdítására, a foglalkoztatás elősegítésére, az államháztartás fenntarthatóságának fokozására és a pénzügyi stabilitás megerősítésére vonatkozó célkitűzések megvalósítása érdekében.

10. CIKK

A szerződő felek az Európai Unió alapját képező szerződések követelményeivel összhangban készek arra, hogy adott esetben és szükség szerint aktívan igénybe vegyék az Európai Unió működéséről szóló szerződés 136. cikke szerinti, azon tagállamokra vonatkozó intézkedéseket, amelyek pénzneme az euro, továbbá hogy az euroövezet megfelelő működése szempontjából alapvetően fontos kérdések kapcsán – a belső piac működésének hátrányos befolyásolása nélkül – aktívan igénybe vegyék az Európai Unióról szóló szerződés 20. cikkében és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 326–334. cikkében meghatározott megerősített együttműködés eszközét.

11. CIKK

A legjobb gyakorlatok megállapítása céljából és a szorosabb gazdaságpolitikai koordinációra irányuló törekvések érdekében a szerződő felek biztosítják az általuk bevezetni tervezett minden jelentős gazdaságpolitikai reform előzetes megvitatását, illetve adott esetben azokat koordinálják egymás között. A koordinációban az Európai Unió jogának előírásaival összhangban részt vesznek az Európai Unió intézményei is.

V. CÍM

AZ EUROÖVEZET KORMÁNYZÁSA

12. CIKK

(1) Azon szerződő felek állam-, illetve kormányfői, amelyek pénzneme az euro, valamint az Európai Bizottság elnöke az euroövezeti csúcstalálkozók keretében informális üléseket tartanak. Ezen ülésekre az Európai Központi Bank elnöke is meghívást kap.

Az euroövezeti csúcstalálkozó elnökét azon szerződő felek állam-, illetve kormányfői, amelyek pénzneme az euro, egyszerű többségi szavazással, az Európai Tanács elnökének megválasztásával egy időben és annak hivatali idejével azonos időtartamra választják meg.

(2) Az euroövezeti csúcstalálkozó üléseire szükség szerint, de évente legalább két alkalommal kerül sor, azzal a céllal, hogy azon szerződő felek, amelyek pénzneme az euro,

megvitassák a közös pénznemmel összefüggésben közösen viselt különleges felelősséggel kapcsolatos kérdéseket, az euroövezet kormányzásával és az arra vonatkozó szabályokkal kapcsolatos egyéb kérdéseket, valamint a gazdaságpolitika végrehajtására vonatkozó, az euroövezet konvergenciájának növelésére irányuló stratégiai iránymutatásokat.

(3) Azon szerződő felek állam-, illetve kormányfői, amelyek pénzneme nem az euro, de amelyek megerősítették e szerződést, részt vesznek az euroövezeti csúcstalálkozóknak a szerződő felek versenyképességével, az euroövezet általános felépítésének módosításával és az euroövezetre vonatkozó alapvető jövőbeli szabályokkal kapcsolatos megbeszélésein, továbbá, amennyiben ez helyénvaló és legalább évente egyszer, a gazdasági és monetáris unióbéli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló ezen szerződés végrehajtására vonatkozó különleges kérdésekkel kapcsolatos megbeszélésein.

(4) Az euroövezeti csúcstalálkozó üléseinek előkészítését és folytonosságát – az Európai Bizottság elnökével szoros együttműködésben – az euroövezeti csúcstalálkozó elnöke biztosítja. Az euroövezeti csúcstalálkozó üléseinek előkészítésével és az azokat követő intézkedésekkel megbízott testület az eurocsoport, amelynek elnökét e célból meghívhatják ezen ülésekre.

(5) Az Európai Parlament elnökét fel lehet hívni arra, hogy szólaljon fel. Az euroövezeti csúcstalálkozó elnöke minden euroövezeti csúcstalálkozó után jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek.

(6) Az euroövezeti csúcstalálkozó elnöke az euroövezeti csúcstalálkozó üléseinek előkészítéséről és eredményeiről folyamatosan részletesen tájékoztatja azokat a szerződő feleket, amelyek pénzneme nem az euro, és az Európai Unió többi tagállamát.

13. CIKK

Az európai uniós szerződésekhez csatolt, a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló (1.) jegyzőkönyv II. címében előírtaknak megfelelően az Európai Parlament és a szerződő felek nemzeti parlamentjei közösen határozzák meg az Európai Parlament megfelelő bizottságainak képviselőiből és a nemzeti parlamentek megfelelő bizottságainak képviselőiből álló konferencia megszervezésének és előmozdításának módját, a költségvetési politikák és az e szerződés hatálya alá tartozó egyéb kérdések megvitatása céljából.

VI. CÍM

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

14. CIKK

(1) E szerződést a szerződő felek alkotmányos követelményeiknek megfelelően megerősítik. A megerősítő okiratokat az Európai Unió Tanácsának Főtitkárságán (a továbbiakban: a letéteményes) helyezik letétbe.

(2) E szerződés 2013. január 1-jén lép hatályba, feltéve hogy tizenkét olyan szerződő fél, amelynek pénzneme az euro, megerősítő okiratát letétbe helyezte, vagy – amennyiben arra

korábbi időpontban kerül sor – az azt követő hónap első napján, amelyen valamely olyan szerződő fél, amelynek pénzneme az euro, tizenkettedikként helyezi letétbe megerősítő okiratát.

(3) E szerződést a hatálybalépése napjától alkalmazni kell azon szerződő felek tekintetében, amelyek pénzneme az euro és e szerződést megerősítették. Azon többi szerződő fél tekintetében, amelyek pénzneme az euro, a szerződést az azt követő hónap első napjától kell alkalmazni, amikor e szerződő felek saját megerősítő okiratukat letétbe helyezik.

(4) A (3) bekezdéstől és az (5) bekezdéstől eltérve az V. címet e szerződés hatálybalépésének napjától kell alkalmazni valamennyi érintett szerződő fél tekintetében.

(5) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 139. cikkének (1) bekezdése szerinti eltérést, illetve az európai uniós szerződésekhez csatolt, az egyes Dániára vonatkozó rendelkezésekről szóló (16.) jegyzőkönyvben meghatározott mentességet alkalmazó azon szerződő felek tekintetében, amelyek e szerződést megerősítették, ezt a szerződést attól a naptól kezdődően kell alkalmazni, amelyen a szóban forgó eltérést vagy mentességet megszüntető határozat hatályba lép, kivéve, ha az érintett szerződő fél nyilatkozatot tesz, amely szerint e szerződés III. és IV. címének a rendelkezéseit vagy azok egy részét magára nézve már korábban kötelezőnek kívánja elismerni.

15. CIKK

E szerződéshez csatlakozhat az Európai Unió bármely nem szerződő fél tagállama. A csatlakozás a csatlakozási okirat letéteményesnél való letétbe helyezésével lép hatályba, amiről a letéteményes értesíti a többi szerződő felet. A szerződő felek általi hitelesítést követően e szerződésnek a csatlakozó tagállam azon hivatalos nyelvén készült szövegét, amely egyúttal az Unió intézményeinek hivatalos nyelve és munkanyelve, a letéteményes irattárában e szerződés hiteles szövegeként letétbe kell helyezni.

16. CIKK

A szerződés hatálybalépését követő legfeljebb öt éven belül a végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatok értékelése alapján az Európai Unióról szóló szerződéssel és az Európai Unió működéséről szóló szerződéssel összhangban meg kell tenni az ahhoz szükséges lépéseket, hogy e szerződés tartalma az Európai Unió jogi keretének részévé váljon.

Kelt Brüsszelben a kétezer-tizenkettedik év március havának második napján.

E szerződést, amely egyetlen eredeti példányban angol, bolgár, dán, észt, finn, francia, görög, holland, ír, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, német, olasz, portugál, román, spanyol, svéd, szlovák és szlovén nyelven készült, és amelynek az e nyelveken készült szövegeinek mindegyike egyaránt hiteles, a letéteményes irattárában helyezik letétbe, amely minden szerződő félnek eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.”

4. §

(1) Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Az e törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a külpolitikáért felelős miniszter és a gazdaságpolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

INDOKOLÁS

Általános indokolás

Az euróövezeti tagállamok állam- és kormányfői 2011. december 9-én döntést hoztak arról, hogy az euróövezeten belüli gazdasági unió megerősítéséhez szükséges előírások rögzítésére egy új kormányközi szerződésben kerül sor. A kormányközi szerződés tervezetének első változata 2011. december 16-án elkészült, arról a tárgyalásokkal megbízott ad hoc munkacsoport december 20-án megkezdte a tagállamok közötti egyeztetéseket, majd számos ülést követően 2012. január 27-én benyújtotta szövegjavaslatát az Európai Tanács 2012. január 30-i ülésére. Az állam- és kormányfők ülésén megállapodás született a szerződés tartalmáról, illetve 25 tagállam (az Egyesült Királyság és Csehország kimaradásával) készségét fejezte ki az ahhoz történő csatlakozásra.

A szerződésnek Magyarország európai uniós tagsága és különösen a Csatlakozási Szerződésben vállalt jövőbeli euróövezeti tagsága szempontjából kiemelt jelentőségére tekintettel, a miniszterelnök az Országgyűlés 2011. december 12-ei plenáris ülésén a magyar álláspont kialakítását parlamenti vitától és parlamenti döntéstől tette függővé.

Az Országgyűlés 4/2012. (II. 22.) OGY határozatában támogatta a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés (a továbbiakban: Szerződés) szövegének Magyarország által történő végleges megállapítását. A Kormány a Szerződés aláírására a gazdasági és monetáris unióban megvalósuló stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról szóló 1041/2012. (II. 22.) Korm. határozattal adott felhatalmazást.

A Szerződést a tagállamok állam- és kormányfői – az Egyesült Királyság és Csehország kivételével – az Európai Tanács margóján 2012. március 2-án írták alá. Tekintettel arra, hogy a Szerződés hatálybalépéséhez szükséges 12 euróövezetbeli tagállam általi ratifikáció megtörtént, a Szerződés 2013. január 1-jén lépett hatályba.

Magyarország, mint nem eurózóna tag, a Szerződést kihirdeti, de annak csak a rá vonatkozó 12. cikk (3) és (6) bekezdéseit alkalmazza mindaddig, amíg az eurózóna tagjává nem válik.

A Szerződés azzal a céllal jött létre, hogy orvosolja az eurózóna működésével kapcsolatos súlyos hiányosságokat, amelyek a pénzügyi és gazdasági válság során a felszínre kerültek. Az eurózóna tagjainak kifejezett célja volt, hogy az euróövezet egésze stabilitásának megőrzése érdekében biztosítsák az államháztartás stabilitását és fenntarthatóságát, továbbá megakadályozzák az államháztartási hiány túlzott mértékének kialakulását, ami konkrét szabályok bevezetését tette szükségessé. Ennek érdekében a szerződés az eurózóna tagjaira állapít meg szigorúbb feltételeket a költségvetési megállapodás, valamint a gazdaságpolitikai koordináció terén. A kormányközi szerződés többes célt szolgál: a gazdasági és monetáris unió gazdasági pillérének megerősítése, a költségvetési fegyelem szigorítása, a gazdaságpolitikai koordináció megerősítése, valamint az euróövezet kormányzásának javítása.

Magyarország kezdettől fogva támogatásáról biztosította ezt a folyamatot. A Kormány álláspontja a Szerződés tárgyalásának kezdetétől fogva az volt, hogy az eurózóna tagállamoknak mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy stabilizálják az eurózóna helyzetét. Az ehhez szükséges döntéseket azonban oly módon kell meghozni, hogy abban minden tagállam részt vehessen; illetve biztosítani kell, hogy ezek a válságkezelő lépések ne

érintsék hátrányosan a nem eurózóna tagok és az EU27-ek érdekeit, valamint ne okozzanak zavart a belső piac működésében.

A visegrádi és közép-európai partnereinkkel folytatott szoros egyeztetések és a velük való közös fellépés eredményeként sikerült a tárgyalások során valamennyi kiemelt magyar érdeket érvényesíteni, így azt, hogy: (i) a Szerződés rendelkezései Magyarországra nézve csak az eurózónához történő csatlakozástól kezdve legyenek kötelezőek; (ii) a Szerződés ne hozzon létre új kötelezettségeket az adóharmonizáció tekintetében, ily módon megőrizve a magyar gazdaságpolitika egyik legfőbb fundamentumát; (iii) a Szerződés részes feleként Magyarország a jövőben részt vehessen az eurózóna állam- és kormányfői szintű találkozóin mindazokban az esetekben, amikor a versenyképesség, az euróövezet működésének alapvető kérdései és jövőbeli szabályai szerepelnek napirenden. Ezáltal Magyarországnak már az euróövezetbe történő csatlakozását megelőzően érdemi rálátása és ráhatása lehet a valutaövezet működésére, illetve a jövőbeni működési feltételek kialakítására.

A Szerződés ratifikációja azért szükséges, hogy a Szerződésből eredő jogosultságok – vagyis az eurózóna állam- és kormányfői szintű találkozóin való részvétel és az euróövezeti csúcstalálkozókról való tájékoztatás – megillessék Magyarországot.

Részletes indokolás

Az 1. §-hoz

Az Európai Tanács 2012. március 1-2-i ülésének margóján az állam- és kormányfők, Nagy-Britannia és Csehország kivételével aláírták a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződést (a továbbiakban: „Szerződés”).

A Szerződés nemzetközi szerződésnek minősül, amelyre az Alaptörvény E) cikke és a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban Nsztv.) rendelkezései az irányadók. Az Nsztv. 7. § (1) bekezdés a) pontja szerint nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés feladat- és hatáskörébe tartozó nemzetközi szerződés esetében az Országgyűlés ad felhatalmazást. A kötelező hatály elismerésére és az arra adott felhatalmazásra annak ellenére szükség van, hogy a Szerződés 14. cikke értelmében a 12 euróövezetbeli tagállam általi ratifikáció következtében a Szerződés 2013. január 1-jén a többi szerződő állam, így a Szerződést aláíró Magyarország vonatkozásában is már hatályba lépett. A Szerződés 14. cikkéből következően a kötelező hatály elismerésének a Szerződés hatálybalépését követően is érdemi joghatása van, a Szerződés érdemi kötelezettségeket keletkeztető részei ugyanis e nélkül nem lehetnek alkalmazhatóak, továbbá az euróövezeti csúcstalálkozókon való részvételre sem lenne lehetőség. Itt is ki kell azonban emelni, hogy a Szerződés alapján az érdemi kötelezettségek tényleges beállta a Szerződésben meghatározott további, jövőbeli feltételektől – az euróövezetbe való belépésétől, illetve az azt megelőző esetleges egyedi kötelezettségvállaló nyilatkozat megtételétől – függ.

Az Nsztv. 7. § (3) bekezdés a) pontja kimondja, hogy az Alaptörvény E) cikk (2) bekezdése szerinti nemzetközi szerződés az Országgyűlés feladat- és hatáskörébe tartozik.

Az Alkotmánybíróság 22/2012. (V. 11.) AB határozata értelmében az olyan nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére adott felhatalmazáshoz, amely az alapító

szerződésekből fakadó jogok és kötelezettségek módosítására vagy kiegészítésére irányul, az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges, feltéve, hogy a szerződés az Alaptörvényből eredő további hatáskörök közös gyakorlására irányul. Ilyennek minősülhet különösen az olyan nemzetközi szerződés, amelynek Magyarország az Európai Unió tagállamaként részese más tagállamokkal együtt, és a szerződés az alapító szerződésekben foglalt tárgyköröket szabályoz, vagy amelynek célja az alapító szerződések végrehajtása vagy ennek felügyelete.

A fentiek alapján a törvényjavaslat elfogadásához az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.

A 2. §-hoz

A Szerződést, szövegének végleges megállapítását követően, az Nsztv. 9. §-a értelmében törvénnyel szükséges kihirdetni.

A 3. §-hoz

1. cikk: cél és hatály

A Szerződés fő céljai: a gazdasági és monetáris unió gazdasági pillérének megerősítése, a költségvetési fegyelem szigorítása, a gazdaságpolitikai koordináció megerősítése és az euróövezet kormányzásának javítása az Európai Uniónak a fenntartható növekedés, foglalkoztatás, versenyképesség és társadalmi kohézió területén meglévő célkitűzései elérésének elősegítése érdekében.

A Szerződés rendelkezései csak azon szerződő felekre vonatkoznak, amelyek pénzneme az euró.

2. cikk: az unió jogával való kapcsolat

A Szerződést a szerződő felek az Unió gazdasági unió területén meglévő hatásköreinek megsértése nélkül az uniós alapszerződésekkel összhangban alkalmazzák és értelmezik, beleértve a másodlagos jogszabályok elfogadása esetén az uniós jogban rögzített eljárásjogot.

3 - 8. cikkek: a költségvetési politikára vonatkozó megállapítások

- A Szerződés kimondja, hogy a szerződő feleknek egyensúlyi vagy többletes költségvetést kell elérniük. Ennek szellemében egy olyan középtávú célkitűzést kell követni, amely a strukturális hiányra vonatkozik. A Stabilitási és Növekedési Egyezmény szabályai szerint eddig is a strukturális egyenlegre vonatkozóan kellett a középtávú célt kitűzni. Új elemként jelenik meg, hogy a középtávú célkitűzés (Medium Term Objective - MTO) nem lehet nagyobb a GDP 0,5%-ának megfelelő hiánynál. A jelentősen 60% alatti GDP-arányos államadóssággal rendelkező szerződő felek esetében a fenti középtávú célkitűzés legfeljebb a GDP 1%-ának megfelelő hiány lehet. A középtávú céltől átmenetileg el lehet térni a tagállam által nem befolyásolható rendkívüli körülmények esetén. Az MTO-hoz történő közelítést a Bizottság által kidolgozott időkeret szerint kell majd megvalósítani.
- Amennyiben a szerződő felek jelentősen eltérnek a középtávú célkitűzéseiktől, akkor egy automatikus korrekciós folyamatot kell beindítaniuk, amelyet a Bizottság által lefektetendő alapelvek alapján kell kidolgozni. Ennek tartalmaznia kell a konkrét intézkedéseket, valamint a költségvetési szabályokat felügyelő független intézmények szerepét.

- Ezeket a szigorú költségvetési szabályokat a szerződő feleknek a Szerződés hatálybalépését követő egy éven belül kötelező erejű, állandó jellegű, lehetőség szerint alkotmányos szintű jogszabályaikban kell rögzíteniük, oly módon, hogy biztosított legyen annak tiszteletben tartása a nemzeti költségvetési eljárás folyamatában.
- Az uniós szabályrendszerben eddig is szereplő elemet még inkább hangsúlyozva, a Szerződés kimondja az államadósság csökkentésének elvárt ütemét. Amennyiben a tagállamban az adósságráta átlépte a 60%-os küszöböt, az államadósságot évente legalább a tényleges adósságszint és a 60%-os államadósság-küszöb közötti különbség huszadrészével kell csökkenteni.
- A túlzott hiány eljárás (az államháztartási hiány meghaladja a GDP 3%-át) alatt lévő szerződő feleknek egy strukturális intézkedéseket tartalmazó gazdasági partnerségi programot kell benyújtaniuk, amelyet az Európai Bizottság és a Tanács értékelt.
- Az államkötvény-kibocsátást a szerződő felek koordinálják egymás között.
- A túlzott költségvetési hiány esetén követendő eljárás során a szerződő felek jóváhagyják a Bizottság által kezdeményezett döntéseket, kivéve, ha minősített többséggel azt elutasítják (fordított minősített többségű szavazás alkalmazása a költségvetési hiánnyal kapcsolatos kritérium megsértése esetén).
- Az Európai Bizottság felkérést kap arra, hogy megfelelő időben készítsen jelentést arról, hogy a szerződő felek miként teljesítették a szigorú költségvetési szabályok nemzeti jogrendben való előírására vonatkozó kötelezettséget. A Bizottság jelentése alapján vagy attól függetlenül a szigorú költségvetési szabályokat nem teljesítő szerződő fél ellen bármelyik szerződő fél eljárást kezdeményezhet az Európai Unió Bírósága előtt. Az Európai Unió Bírósága felhatalmazást kap továbbá arra, hogy a GDP 0,1%-át meg nem haladó mértékű pénzügyi szankciót (átalányösszeg vagy kényszerítő bírság) szabjon ki az olyan szerződő féllel szemben, amely szerződő fél nem tett eleget a szigorú költségvetési szabályok nemzeti jogrendben való előírására vonatkozó kötelezettség elmulasztását kimondó bírósági ítéletben foglaltaknak. A pénzügyi szankció az euróövezet tagjai esetében az Európai Stabilitási Mechanizmusba kerül befizetésre, míg az euróövezeten kívüli szerződő felek esetében az Unió általános költségvetésébe. Az Európai Bíróság hatáskörének bővítésére az uniós alapszerződésekben rögzített lehetőség alapján kerül sor, amely kimondja, hogy a Bíróság hatáskörrel rendelkezik a tagállamok között felmerülő, az uniós alapszerződések tárgyával összefüggő vitás ügyekben, ha az ilyen ügyeket a felek egy külön megállapodás alapján elé terjesztik. Jelen esetben a Szerződés jelenti a külön megállapodást. A részes felek a Szerződés aláírásával elfogadták az Európai Bírósághoz fordulás részletszabályait tartalmazó megállapodást is.
- A Bizottság szándéka, hogy az egyes részletszabályozási kérdéseket a másodlagos jogalkotás szintjén vagy pedig bizottsági közlemények révén szabályozza. Előbbire megfelelő eszköz a Bizottság szerint a jelenleg tárgyalás alatt álló, 2011. november 23-án kiadott rendelettervezet az euróövezet tagállamainak szorosabb költségvetési felügyeletéről.

9-11. cikkek: a gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó megállapítások

- A Szerződés kimondja, hogy az euróövezet működése szempontjából kiemelten fontos területeken – versenyképesség, foglalkoztatás, fenntartható közpénzügyek, költségvetési stabilitás megerősítése – a szerződő felek koordinálják gazdaságpolitikájukat. Ennek érdekében a Szerződés tartalmazza a megerősített együttműködés alkalmazásának lehetőségét, amellyel az euróövezet tagjai csak az uniós alapszerződésekben meghatározott feltételek betartásával élhetnek.

- A szerződő felek minden jelentős strukturális reformot előzetesen megvitatnak és koordinálnak egymással és az uniós intézményekkel.

12-13. cikkek: az euróövezet kormányzása

- Az euróövezeti állam- és kormányfők és az Európai Bizottság elnöke informális találkozókat tartanak, amelyekre meghívást kap az Európai Központi Bank elnöke. Az eurócsúcs elnökét az euróövezeti szerződő felek állam- és kormányfői nevezik ki egyszerű többséggel.
- Az euróövezet tagjainak a közös pénzzel összefüggő speciális felelősségével kapcsolatos kérdéseket tárgyaló eurócsúcsokra szükség szerint, de évente legalább kétszer kerül sor. Az eurócsúcsok előkészítéséről az eurócsúcs elnöke gondoskodik az Európai Bizottság elnökével szoros együttműködésben. Az előkészítéshez az eurócsoport is hozzájárul, amelynek elnöke szintén részt vesz az eurócsúcsokon. Az eurócsúcsokra meghívást kaphat továbbá az Európai Parlament elnöke; az eurócsúcs elnöke minden eurócsúcsról jelentést készít az Európai Parlament számára.
- Az euróövezeten kívüli szerződő felek, amelyek már ratifikálták a Szerződést, részt vehetnek az eurócsúcsokon sorra kerülő azon vitákban, amelyek a szerződő felek versenyképességét, az euróövezet általános szerkezetének és alapvető szabályainak jövőbeli alakulását érintik. Részt vesznek továbbá szükség szerint, de évente legalább egyszer a Szerződés végrehajtásával kapcsolatos vitákban.
- Az euróövezeten kívüli szerződő felek előzetes és utólagos tájékoztatást kapnak az eurócsúcsokról, és azok eredményeiről az Európai Parlament is tájékoztatást kap.
- Az Európai Parlament és a szerződő felek nemzeti parlamentjei az uniós alapszerződésekben foglaltak szerint határozzák meg az egymás közötti hatékony és rendszeres együttműködés megszervezésének és előmozdításának módját.

14-16. cikkek: általános és záró rendelkezések

- A Szerződés hatálybalépéséhez az szükséges, hogy azt legalább 12 euróövezeti tagállam ratifikálja (az a 12. ratifikációs okmány letétbehelyezését követő hónap első napján lép hatályba).
- A Szerződés az euróövezeten kívüli szerződő felekre csak az euróövezethez való csatlakozásuk időpontjától alkalmazandó, kivéve, ha már a közös pénz bevezetését megelőzően nyilatkozatot tesznek a III. és a IV. címekben foglalt rendelkezések egy részének vagy egészének a végrehajtására.
- A Szerződéshez az Európai Unió azon tagállamai is csatlakozhatnak a későbbiekben, akik nem szerződő felek.
- A Szerződés hatálybalépésétől számított legfeljebb öt éven belül meg kell tenni a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy annak tartalma az uniós alapszerződések részévé váljon.

A 4. §-hoz

A törvény a kihirdetést követő napon lép hatályba. A Szerződés 14. cikke külön kezeli a Szerződés hatálybalépését és az érdemi kötelezettségeket keletkeztető szerződési rendelkezések alkalmazásának kezdetét. Tekintettel arra, hogy a Szerződés 14. cikk (2) bekezdése alapján – a 12 euróövezetbeli tagállam általi ratifikáció következtében – a Szerződés 2013. január 1-jén Magyarország (mint a Szerződést aláíró szerződő fél) vonatkozásában is hatályba lépett, a Szerződés kihirdetéséről szóló törvény egésze a belső jog által lehetővé tett legkorábbi időpontban, a kihirdetést követő napon hatályba lép. Mindez azonban a Szerződésben foglaltakra figyelemmel nem jelent egyszersmind a Szerződés

rendelkezéseinek alkalmazására vonatkozó azonnali kötelezettséget. A kötelezettségek tényleges beállta a Szerződésben meghatározott további, jövőbeli feltételektől – az euróövezetbe való belépésétől, illetve az azt megelőző esetleges egyedi kötelezettségvállaló nyilatkozat megtételétől – függ.

Magyarország, mint nem eurózóna tag a Szerződést ratifikálja és kihirdeti, de annak csak a rá vonatkozó 12. cikk (3) és (6) bekezdéseit alkalmazza mindaddig, amíg az eurózóna tagjává nem válik, vagyis a Szerződés egésze csak az euróövezetbe való belépés időpontjától kezdve lesz alkalmazandó Magyarországra nézve. Mindazonáltal azért szükséges már most ratifikálni a Szerződést, hogy az abból eredő jogosultságok – vagyis az eurózóna állam- és kormányfői szintű találkozóin való részvétel – megillessék Magyarországot.

A törvényjavaslat nem tesz javaslatot a Szerződés 14. cikk (5) bekezdése szerinti olyan kötelezettségvállaló nyilatkozat megtételére, amelynek értelmében Magyarország a Szerződés III. és IV. címének a rendelkezéseit vagy azok egy részét magára nézve már az eurózóna tagjává válását megelőzően kötelezőnek ismerné el. Az ilyen nyilatkozat esetleges jövőbeli megtételéhez a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 12/C. § (2) bekezdése értelmében az Országgyűlés újabb döntésére lesz szükség.